

Kleine Pinguïn had er genoeg van om in de koude, natte sneeuw te spelen.

‘Ik wil een avontuur beleven,’ zei hij. **‘Als ik gewoon wacht, komt er misschien wel eentje.’** Dus hij wachtte en wachtte, maar er gebeurde helemaal niets.

Plots dook er een zeemeeuw naar beneden. **‘Als je een avontuur wil beleven, moet je op zoek gaan,’** zei hij, en wees naar een kleine, rode boot, die zachtjes lag te dobberen op de zee. **‘Misschien kan walrus je helpen.’**

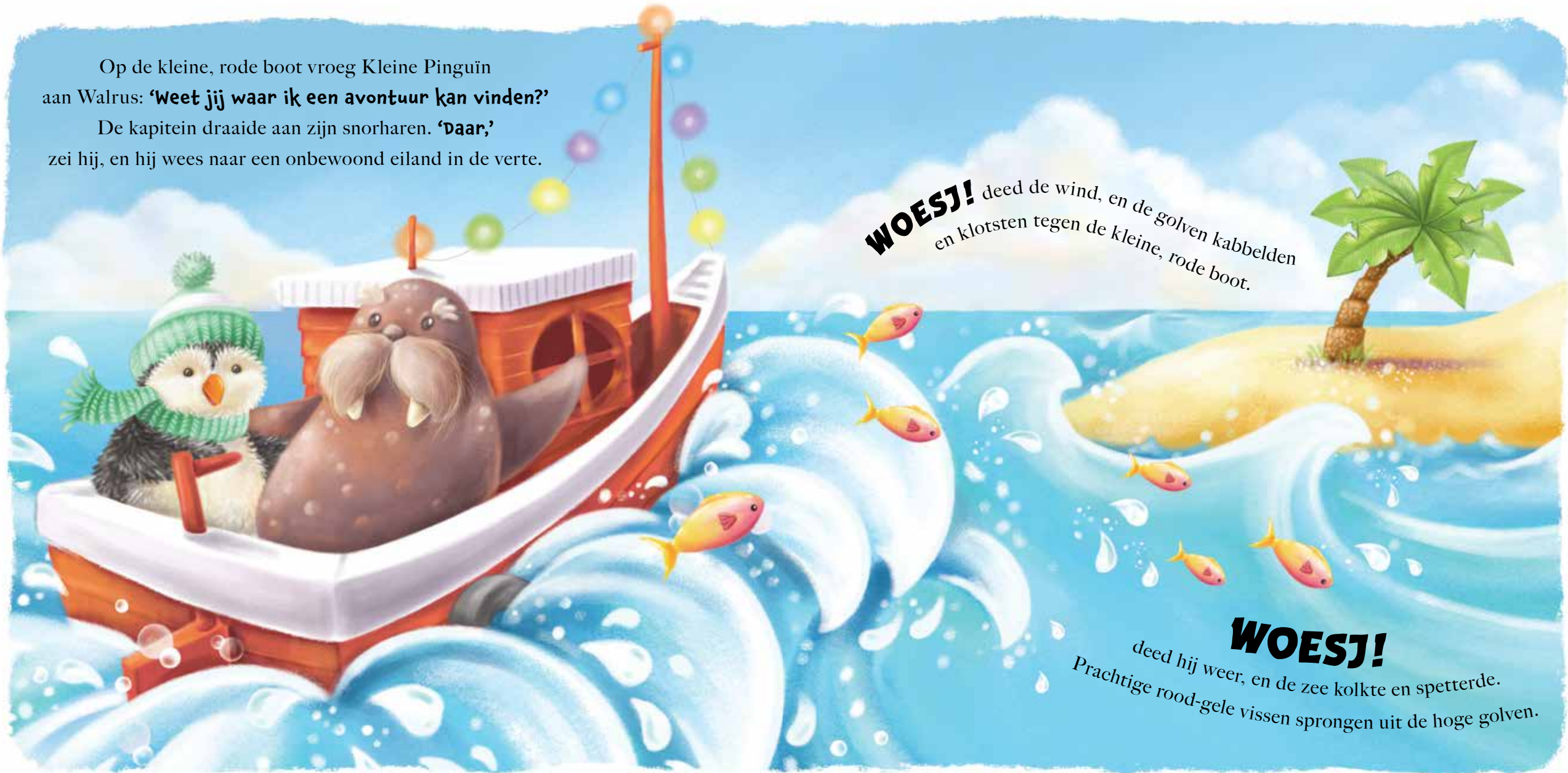

Op de kleine, rode boot vroeg Kleine Pinguïn
aan Walrus: **‘Weet jij waar ik een avontuur kan vinden?’**

De kapitein draaide aan zijn snorharen. **‘Daar,’**
zei hij, en hij wees naar een onbewoond eiland in de verte.

WOESJ! deed de wind, en de golven kabbelden
en klotsten tegen de kleine, rode boot.

WOESJ!
deed hij weer, en de zee kolkte en spetterde.
Prachtige rood-gele vissen sprongen uit de hoge golven.

Toen Kleine Pinguïn op het onbewoonde eiland aankwam,
stonden er vrolijke piraten een schat op te graven. **'Alle palmbomen nog aan toe!'**
riep de piratenkapitein. **'Een nieuwe gevederde vriend!'**

'Ik ben op zoek naar een avontuur,' zei Kleine Pinguïn.
'Kunnen jullie me helpen er een te vinden?'

'Arrr! Natuurlijk,' zei de piratenkapitein.
Hij wees naar hun schip. **'Kom maar met ons mee!'**